

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

zo 7. júna 2018*

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačená Európska únia – Obrazová ochranná známka Steirisches Kürbiskernöl – Chránené zemepisné označenie – Článok 15, článok 51 ods. 1 písm. a) a článok 55 ods. 1 nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 18, článok 58 ods. 1 písm. a) a článok 62 ods. 1 nariadenia (ES) 2017/1001] – Riadne používanie ochrannej známky – Používanie ako ochranná známka“

Vo veci T-72/17,

Gabriele Schmid, bydliskom v Halbenraine (Rakúsko), v zastúpení: B. Kuchar, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: D. Hanf, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark, so sídlom v Grazi (Rakúsko), v zastúpení: I. Hödl a S. Schoeller, advokáti,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2016 (vec R 1768/2015-4), týkajúcej sa konania vo veci zrušenia práv z ochrannej známky medzi pani Schmidovou a Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia L. Madise a R. da Silva Passos (spravodajca),

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 3. februára 2017,

so zreteľom na vyjadrenie EUIPO k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 19. apríla 2017,

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 13. apríla 2017,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na pripomienky k návrhu na prerušenie konania podané do kancelárie Všeobecného súdu vedľajším účastníkom konania 10 mája 2017 a žalobkyňou 11. mája 2017,

so zreteľom na rozhodnutie z 9. júna 2017, ktorým bol zamietnutý návrh EUIPO na prerušenie konania,

po pojednávaní z 25. januára 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 15. októbra 2007 Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) povolil vedľajšiemu účastníkovi konania, Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Poľnohospodárska a lesnícka komora spolkovej krajiny Štajersko, Rakúsko), medzinárodný zápis č. 900100, v ktorom je vyznačená Európska únia, tejto ochrannej známky:

- 2 Výrobky, ktorých sa týka sporná ochranná známka, patria do triedy 29 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu: „Olej z tekvicových semienok vyrobených podľa technických požiadaviek stanovených v nariadení [Komisie (ES) č. 1263/96 z 1. júla 1996, ktorým sa mení a dopĺňa príloha nariadenia (ES) č. 1107/96 o zápise zemepisných názvov a označení pôvodu podľa postupu ustanoveného v článku 17 nariadenia (EHS) č. 2081/92 (Ú. v. ES L 163, 1996, s. 19; Mim. vyd. 03/019, s. 234)] [neoficiálny preklad]“.
- 3 Dňa 18. októbra 2013 podala žalobkyňa, pani Gabriele Schmidová, na EUIPO návrh na zrušenie ochrannej známky z dôvodu jej nepoužívania podľa článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1) v znení zmien [teraz článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)]. V tomto návrhu žalobkyňa tvrdila, že sporná ochranná známka nebola v Európskej únii počas nepretržitého obdobia piatich rokov riadne používaná pre výrobky, pre ktoré bola zapísaná.
- 4 Dňa 24. februára 2014 požiadal vedľajší účastník konania o zamietnutie návrhu na zrušenie, pričom na preukázanie skutočného používania spornej ochrannej známky predložil viaceré dokumenty (prílohy A.1 až A.66 vyjadrenia, ktoré vedľajší účastník konania predložil pred zrušovacím oddelením).
- 5 Rozhodnutím z 8. júla 2015 zrušovacie oddelenie EUIPO zrušilo práva vyplývajúce zo spornej ochrannej známky s účinnosťou od 18. októbra 2013. Konštatovalo, že predložené dôkazy dostatočne nepreukazovali význam používania spornej ochrannej známky v posudzovanom období, t. j. od 18. októbra 2008 do 17. októbra 2013. Podľa tohto oddelenia sa poskytnuté faktúry týkali výlučne

reklamných podkladov a výdavkov na vzdelávanie, ktoré nepreukazovali predaj výrobkov. Zrušovacie oddelenie konštatovalo, že v ostatných prílohách chýbal údaj o dátume alebo sporná ochranná známka nebola dobre viditeľná, a preto nebolo preukázané skutočné používanie súvisiace so zachovaním práv z ochrannej známky.

- 6 Dňa 2. septembra 2015 podal vedľajší účastník konania proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia odvolanie na EUIPO podľa článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009 (teraz články 66 až 71 nariadenia 2017/1001). V prílohe svojho vyjadrenia, v ktorom uviedol dôvody svojho odvolania podaného na odvolací senát EUIPO, predložil viaceré dokumenty, ktorých cieľom bolo preukázať rozsah používania spornej ochrannej známky.
- 7 Rozhodnutím zo 7. decembra 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) štvrtý odvolací senát EUIPO zrušil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia. V podstate uviedol, že bolo preukázané riadne používanie spornej ochrannej známky.
- 8 Odvolací senát v prvom rade uviedol, že na účely stanovenia, či sporná ochranná známka bola riadne používaná podľa článku 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 18 ods. 1 nariadenia 2017/1001), nie je rozhodujúce, či označenie „Steirisches Kürbiskernöl“ bolo zapísané ako chránené zemepisné označenie (CHZO) v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, 2012, s. 1). Ďalej otázka, či toto označenie bolo opisným údajom alebo všeobecným pojmom, nie je rozhodujúca na určenie, či išlo o takéto používanie (body 17 až 19 napadnutého rozhodnutia).
- 9 Okrem toho, pokiaľ ide o dôkaz riadneho používania, odvolací senát zastával názor, že zrušovacie oddelenie jednak správne pripísalo dôkazné bremeno týkajúce sa používania, ktoré je spôsobilé zabezpečiť zachovanie práv majiteľa ochrannej známky, a jednak zohľadnilo dôkazy predložené tak vedľajším účastníkom konania, ako aj žalobkyňou, pričom vzalo do úvahy ústne vyhlásenia vedľajšieho účastníka konania a jeho zástupcov (body 21 až 23 napadnutého rozhodnutia). Odvolací senát dodal, že pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré obaja účastníci konania považovali za nesporné, tieto skutočnosti nemusia účastníci konania dokazovať, ani ich zrušovacie oddelenie nepreskúmava (body 25 a 26 napadnutého rozhodnutia).
- 10 Napokon na určenie, či išlo o používanie spornej ochrannej známky v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, odvolací senát konštatoval, že vzhľadom na to, že sa spor netýkal miesta, obdobia a intenzity používania spornej ochrannej známky, zrušovacie oddelenie nebolo povinné skúmať tieto skutočnosti, ale len to, či išlo o používanie v zapísanej forme a tiež o používanie ako ochrannej známky (bod 26 napadnutého rozhodnutia).
- 11 V tejto súvislosti po prvé, pokiaľ ide o formu používania spornej ochrannej známky, odvolací senát uviedol, že zapísaná forma bola odlišná od používanej formy. Zdôraznil totiž, že používaná forma zobrazovala vpravo dolu symbol Únie, ktorý odkazoval na ochranu dotknutých výrobkov ako CHZO na úrovni Únie (body 36 a 37 napadnutého rozhodnutia). Odvolací senát dodal, že toto označenie vzhľadom na to, že bolo pre chránené výrobky povinné a tiež mohlo byť umiestnené nezávisle od spornej ochrannej známky, nemá žiadny vplyv na rozlišovacie prvky spornej ochrannej známky (body 38 a 39 napadnutého rozhodnutia).
- 12 Po druhé, pokiaľ ide o používanie ako ochrannej známky, odvolací senát konštatoval, že to tak v skutočnosti bolo (bod 41 napadnutého rozhodnutia). V tejto súvislosti zastával názor, že skutočnosť, že sporná ochranná známka a ochranné známky výrobcov oleja z tekvicových semienok boli používané kombinovaným spôsobom, nie je relevantná. Zdôraznil, že etiketa bola umiestnená rôznym spôsobom v závislosti od výrobcu oleja a umiestnenie viacerých etikiet na jeden výrobok bolo oprávnené (bod 41 napadnutého rozhodnutia). Odvolací senát v bode 42 napadnutého rozhodnutia spresnil, že cieľom článku 15 a článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 nebolo spochybníť platnosť zápisu, ale podnietiť majiteľa ochrannej známky, aby svoju ochrannú známku skutočne používal. Odvolací senát

však zastával názor, že článok 15 nariadenia č. 207/2009 nevyžadoval, aby majiteľ ochrannej známky bol aj skutočným výrobcom výrobku, keďže funkciou ochrannej známky bolo zabezpečiť, že výrobky, na ktoré sa vzťahovala, boli vyrobené pod kontrolou jediného podniku (bod 42 napadnutého rozhodnutia). Napokon odvolací senát dodal, že otázka, akú úlohu zohráva majiteľ ochrannej známky ako osoba, ktorá sa spravuje verejným právom, pri uvádzaní oleja z tekvicových semienok na trh, a účinnosť kontrol, ktoré uskutočňoval, neboli relevantné, keďže nešlo o kolektívnu ochrannú známku (bod 42 napadnutého rozhodnutia).

- 13 V dôsledku toho odvolací senát zamietol návrh žalobkyne na zrušenie spornej ochrannej známky v celom rozsahu a uložil jej povinnosť nahradiť trovy konania.

Návrhy účastníkov konania

- 14 Žalobkyňa vo svojej žalobe navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zmenil napadnuté rozhodnutie a vyhlásil práva vedľajšieho účastníka konania ku všetkým výrobkom za zrušené,
 - subsidiárne zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil EUIPO,
 - uložil vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania vrátane tých, ktoré vznikli v konaní pred EUIPO.
- 15 Na pojednávaní žalobkyňa požiadala o to, aby mohla zmeniť svoj tretí žalobný návrh v tom zmysle, aby Všeobecný súd uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred EUIPO.
- 16 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania,
 - prerušil konanie až do rozhodnutia Súdneho dvora, ktorým sa rozhodne vo veci C-689/15, *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze*.
- 17 EUIPO na pojednávaní namietať proti tomu, aby žalobkyňa zmenila svoj tretí žalobný návrh.
- 18 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu a zachoval napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu,
 - v prípade, že Všeobecný súd vyhovie návrhom žalobkyne a zruší napadnuté rozhodnutie, vrátil vec EUIPO na účely pokračovania vo vyšetrovaní a prijatia nového rozhodnutia,
 - uložil žalobkyňi povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania vrátane tých, ktoré vznikli v konaní pred EUIPO.
- 19 Vzhľadom na vyhlásenie rozsudku z 8. júna 2017, *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze (C-689/15, EU:C:2017:434)*, bol návrh EUIPO na prerušenie konania rozhodnutím z 9. júna 2017 zamietnutý.

Právny stav

O dôkazoch predložených po prvýkrát na pojednávaní

- 20 Žalobkyňa a vedľajší účastník konania predložili na pojednávaní dokumenty obsahujúce dôkazy, ktoré neboli predložené v konaní pred EUIPO a ktoré boli po prvýkrát predložené v konaní na Všeobecnom súde. Žalobkyňa predložila kópiu rozsudku Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň, Rakúsko) z 25. augusta 2017 vo veci, ktorá sa týkala tých istých účastníkov konania ako v prejednávanej veci. Vedľajší účastník konania predložil dokument obsahujúci údaje z internetovej stránky Steirisches Kürbiskernöl ggA.
- 21 Bez toho, aby bolo potrebné posudzovať dôkaznú silu týchto dôkazov, však treba konštatovať, ako bolo uvedené v bode 20 vyššie, že tieto dôkazy obsahujú nové skutočnosti, a tiež, že boli predložené oneskorene.
- 22 Podľa článku 85 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu sa totiž dôkazy a návrhy dôkazov predkladajú v rámci prvej výmeny vyjadrení. Podľa článku 85 ods. 3 toho istého rokovacieho poriadku môžu hlavní účastníci konania výnimočne predložiť dôkazy alebo označiť dôkazy, ktoré navrhujú vykonať, aj pred skončením ústnej časti konania alebo pred rozhodnutím Všeobecného súdu, že vec prejedná bez ústnej časti konania, za predpokladu, že omeškanie s ich predložením je odôvodnené.
- 23 V prejednávanej veci však k predloženiu uvedených dôkazov na pojednávaní došlo v zmysle týchto ustanovení oneskorene. Keďže žalobkyňa a vedľajší účastník konania neodôvodnili oneskorené predloženie týchto dôkazov, treba tieto dôkazy podľa článku 85 ods. 1 a 3 rokovacieho poriadku vyhlásiť za neprípustné, a to tým skôr, že tieto dôkazy neboli súčasťou spisu v konaní pred odvolacím senátom a úlohou Všeobecného súdu nie je znovu skúmať skutkové okolnosti s prihliadnutím na dokumenty, ktoré boli po prvýkrát predložené až v konaní pred ním [pozri rozsudok z 22. júna 2017, Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, bod 21 a citovanú judikatúru].

O veci samej

- 24 V prvom rade treba konštatovať, že v rámci svojho prvého žalobného návrhu, ktorý bol predložený ako hlavný, žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd zmenil napadnuté rozhodnutie a vyhlásil práva zo spornej ochrannej známky za zrušené. Svojím druhým žalobným návrhom, ktorý bol podaný subsidiárne, žalobkyňa navrhuje zrušenie napadnutého rozhodnutia.
- 25 Pokiaľ však ide o návrhy na zmenu, z ustálenej judikatúry vyplýva, že výkon právomoci zmeniť rozhodnutie preto v zásade musí byť obmedzený na situácie, v ktorých Všeobecný súd po preskúmaní posúdenia vykonaného odvolacím senátom môže na základe preukázaných skutkových a právnych okolností stanoviť, aké rozhodnutie mal odvolací senát povinnosť prijať (rozsudok z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT, C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72).
- 26 Podľa Všeobecného súdu je teda potrebné pristúpiť k preskúmaniu posúdenia odvolacieho senátu, čo znamená v prvom rade analýzu žalobných dôvodov žalobkyne smerujúcich k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a v druhom rade preskúmanie návrhov na zmenu napadnutého rozhodnutia.

O návrhoch žalobkyne na zrušenie

- 27 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 15 ods. 1, článku 51 ods. 1 písm. a) a článku 55 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 62 ods. 1 nariadenia 2017/1001].

- 28 Žalobkyňa po prvé tvrdí, že sporná ochranná známka nebola používaná ako označenie pôvodu, teda ako ochranná známka zaručujúca spotrebiteľovi alebo konečnému užívateľovi totožnosť pôvodu výrobku, ktorá umožňuje odlíšiť výrobky označené spornou ochrannou známkou od výrobkov, ktoré sú síce označené tou istou ochrannou známkou, ale pochádzajú od iného podniku, po druhé, že odvolací senát neposudzoval vnímanie označenia zo strany spotrebiteľov, po tretie, že sporná ochranná známka bola používaná ako označenie kvality a všeobecný pojem a po štvrté, že používanie spornej ochrannej známky je vo vzťahu k cieľovej skupine verejnosti klamlivé.
- 29 Žalobkyňa konkrétne zastáva názor, že otázku, či relevantná verejnosť vníma spornú ochrannú známku ako označenie pôvodu, ktoré umožňuje odlíšiť výrobky označené spornou ochrannou známkou od výrobkov, ktoré sú síce označené tou istou ochrannou známkou, ale pochádzajú od iného podniku, treba preskúmať v rámci právneho posúdenia skutočného používania spornej ochrannej známky. V prejednávanej veci však odvolací senát dostatočne nepreskúmal túto otázku, keďže stručne spomenul používanie ako ochrannej známky len v dvoch bodoch napadnutého rozhodnutia, konkrétne v bode 41 a 42, keď potvrdil, že označenie na fľašiach oleja z tekvicových semienok sa používalo rozlišovacím spôsobom.
- 30 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát nesprávne konštatoval, že na to, aby sa dalo hovoriť o používaní ako ochrannej známky, stačí, aby boli výrobky vyrobené pod kontrolou podniku. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát nepreskúmal, ako spotrebiteľia vnímali spornú ochrannú známku. Domnieva sa, že priemerný spotrebiteľ nevníma toto označenie ako ochrannú známku, ale len ako označenie kvality a všeobecný pojem, na ktorý sa vzťahuje nariadenie č. 1263/96.
- 31 Podľa žalobkyne teda odvolací senát neoveril, či spotrebiteľia vnímali toto označenie ako ochrannú známku označujúcu pôvod a odlišovali ho od výrobkov iných výrobcov, ktorí pri svojej výrobe takisto dodržiavali požiadavky nariadenia č. 1263/96 a tiež boli oprávnení nazývať svoj výrobok „Steirisches Kürbiskernöl ggA“ (štajerský olej z tekvicových semienok CHZO).
- 32 Žalobkyňa v tejto súvislosti vo svojej žalobe zdôrazňuje, že z návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Wathelet vo veci *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze* (C-689/15, EU:C:2016:916), vyplýva, že značka kvality musí nutne spĺňať funkciu ochrannej známky spočívajúcu v označení pôvodu, aby sa jej majiteľ mohol dovoľávať uplatnenia výlučného práva, ktoré mu priznáva článok 9 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 9 nariadenia 2017/1001). Pokiaľ sa teda individuálna ochranná známka používa ako značka kvality, môže byť predmetom používania zameraného na zachovanie výlučných práv len vtedy, ak uvedená značka kvality predstavuje nielen označenie týkajúce sa kvality výrobku, ale zároveň aj označenie pôvodu (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wathelet vo veci *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze*, C-689/15, EU:C:2016:916, body 46 a 47). Na pojednávaní žalobkyňa, ktorá bola vyzvaná, aby zaujala stanovisko k relevantnosti rozsudku z 8. júna 2017, *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze* (C-689/15, EU:C:2017:434), ktorý bol vyhlásený počas písomnej časti konania v prejednávanej veci, zastávala názor, že tento rozsudok sa na prejednávajúcu vec uplatní.
- 33 V prejednávanej veci sa žalobkyňa domnieva, že odvolací senát nepreskúmal, či skutočné používanie spornej ochrannej známky zodpovedalo základnej funkcii označenia pôvodu. Sporná ochranná známka totiž nesúvisí s označením pôvodu, ale len s označením kvality výrobku, keďže zaručuje, že jeho povaha a kvalita zodpovedajú požiadavkám práva Únie, a ako takú ju vníma verejnosť.
- 34 EUIPO a vedľajší účastník konania tvrdenia žalobkyne spochybňujú.
- 35 EUIPO v prvom rade zastáva názor, že pokiaľ je sporná ochranná známka zapísaná, existuje domnienka jej právnej platnosti, ktorú možno podľa článku 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 59 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001] vyvrátiť len prostredníctvom konania o vyhlásenie neplatnosti. Konanie vo veci zrušenia začaté v prejednávanej veci podľa EUIPO neslúži na

preskúmanie právnej platnosti zapísanej ochrannej známky. Preto v prejednávanej veci by v rámci preskúmania povahy používania spornej ochrannej známky mal byť tejto ochrannej známke priznaný určitý stupeň rozlišovacej spôsobilosti.

- 36 Ďalej skutočnosť, že sporná ochranná známka bola používaná vo forme, v akej bola zapísaná, na označenie výrobkov, ktoré chráni, v zásade svedčí o jej používaní ako ochrannej známky. Bolo by totiž potrebné rozlišovať na jednej strane konanie vo veci zrušenia spočívajúce v preskúmaní skutočného používania zapísanej ochrannej známky a na druhej strane konanie o vyhlásenie neplatnosti, ktorého cieľom je opätovné preskúmanie rozlišovacej spôsobilosti (ktorú možno nadobudnúť používaním) a spôsobilosti na zápis ako ochrannej známky.
- 37 Napokon EUIPO v prvom rade konštatuje, že individuálne ochranné známky okrem svojej základnej funkcie označenia pôvodu výrobkov, ktoré sú nimi chránené, môžu mať aj funkciu zaručenia kvality. Základnou funkciou CHZO je teda označovať zemepisný pôvod a vlastnosti výrobku od rôznych výrobcov, ktorí nie sú navzájom ekonomicky prepojení, súvisiace s týmto pôvodom. Neumožňuje ani spotrebiteľovi výrobku, na ktorý sa vzťahuje certifikačná ochranná známka, aby rozlíšil výrobky, ktoré označuje, od výrobkov ostatných výrobcov. Preto pokiaľ je individuálna ochranná známka používaná výlučne ako CHZO, nepredstavuje to používanie tejto individuálnej ochrannej známky ako ochrannej známky.
- 38 V druhom rade EUIPO zastáva názor, že otázka, či individuálna ochranná známka bola skutočne používaná na relevantnom trhu, sa musí zakladať na vnímaní dotknutých výrobkov zo strany relevantnej verejnosti, pričom sa zohľadnia všetky okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti treba brať ohľad na obsah označenia a vzhľad označeného výrobku vrátane umiestnenia iných označení na výrobku. V tejto súvislosti EUIPO na pojednávaní dodal, že sporná ochranná známka bola na celkovom vzhľade výrobkov prevažujúca. Vnímanie ochrannej známky spotrebiteľom podľa neho takisto závisí jednak od množstva podnikov, ktoré môžu používať ochrannú známku, a jednak od druhu reklamy pre ochrannú známku. V prejednávanej veci tak išlo o používanie ako ochranná známka z dôvodov uvedených v bode 41 napadnutého rozhodnutia.
- 39 EUIPO na pojednávaní uviedol, že v dôsledku rozsudku z 8. júna 2017, *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze* (C-689/15, EU:C:2017:434), rozhodujúcim kritériom na preskúmanie používania ochrannej známky ako individuálnej ochrannej známky je skutočnosť, či ochranná známka zaručuje, že výrobky pochádzajú od jediného podniku, aj keď sporná ochranná známka môže spĺňať aj iné funkcie.
- 40 Vedľajší účastník v prvom rade zdôrazňuje, že je kontradiktórne tvrdiť, že neexistuje rozlišovacia spôsobilosť, zatiaľ čo skutočné používanie ochrannej známky pre dotknuté výrobky nie je spochybnené. V prejednávanej veci bolo podľa nej riadne používanie preukázané tak dôkazmi, ktoré predložila, ako aj dôkazmi, ktoré predložili tretie osoby, konkrétne združenie Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl.
- 41 Vedľajší účastník konania tvrdí, že sporná ochranná známka je zároveň ochrannou známkou a značkou kvality. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že združenia výrobcov môžu tiež podať prihlášku svojej ochrannej známky. Táto ochranná známka však bude považovaná za označenie kvality výrobku, ktoré potvrdzuje, že výrobca dodržal špecifické požiadavky výroby.
- 42 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o článok 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, z ustálenej judikatúry vyplýva, že ochranná známka je predmetom „riadneho používania“ v zmysle tohto ustanovenia, ak sa používa v súlade s jej základnou funkciou zaručiť označenie pôvodu výrobkov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, aby pre tieto výrobky a služby vytvárala alebo zachovávala odbyt, s výnimkou symbolického používania, ktorého účelom je len zachovanie práv z ochrannej známky (rozsudok z 11. marca 2003, *Ansul*, C-40/01, EU:C:2003:145, bod 43; pozri tiež rozsudok z 8. júna 2017, *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 37 a citovanú judikatúru).

- 43 Skutočnosť, že ochranná známka sa používa s cieľom vytvárať alebo zachovávať odbyt výrobkov alebo služieb, pre ktoré bola zapísaná, a nielen s cieľom zachovať práva z ochrannej známky, však nestačí na prijatie záveru, že ide o „riadne používanie“ v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009. Rovnako je totiž potrebné, aby sa toto používanie ochrannej známky uskutočňovalo v súlade so základnou funkciou ochrannej známky (rozsudok z 8. júna 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, body 39 a 40).
- 44 Pokiaľ ide o individuálne ochranné známky, ich základnou funkciou je zaručiť spotrebiteľovi alebo konečnému užívateľovi identitu pôvodu výrobku alebo služby označenej ochrannou známkou, umožňujúc mu tak odlíšiť neomylné tento výrobok alebo službu od tých, ktoré majú iný pôvod. Na to, aby ochranná známka mohla mať postavenie základného prvku systému nenarušenej hospodárskej súťaže, ktorého zriadenie a udržanie je cieľom Zmluvy, musí zaručovať, že všetky výrobky alebo služby, ktoré sú ňou označené, boli vyrobené alebo dodané pod kontrolou jediného podniku, ktorému možno pripísať zodpovednosť za ich kvalitu (pozri rozsudok z 8. júna 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 45 V rámci uplatňovania článku 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 požiadavka používania v súlade so základnou funkciou označenia pôvodu vyjadruje, že ochranná známka síce nepochybne môže byť aj predmetom používania v súlade s inými funkciami, napríklad funkciou zabezpečenia kvality tohto tovaru alebo funkciou komunikačnou, investičnou či reklamnou, ale podlieha sankciám podľa tohto nariadenia, pokiaľ sa počas nepretržitého obdobia piatich rokov nepoužíva v súlade so svojou základnou funkciou. V takom prípade sa v súlade so spôsobmi uvedenými v článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 práva majiteľa ochrannej známky zrušia s výnimkou prípadu, keď sa môže odvolať na oprávnené dôvody, pre ktoré používanie neumožňovalo ochrannej známke plniť jej základnú funkciu (pozri rozsudok z 8. júna 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 42 a citovanú judikatúru).
- 46 Práve vzhľadom na tieto vyššie uvedené zásady treba preskúmať, či používanie CHZO, ktoré bolo zapísané ako individuálna obrazová ochranná známka, možno považovať za používanie uskutočnené v súlade so základnou funkciou ochrannej známky.
- 47 V tejto súvislosti so zreteľom na CHZO, o aké ide vo veci samej, podľa článku 5 ods. 2 nariadenia č. 1151/2012 „zemepisné označenie“ identifikuje výrobok:
- „a) pochádzajúci z konkrétneho miesta, regiónu alebo krajiny;
- b) ktorého danú kvalitu, dobrú povesť alebo iné vlastnosti možno podstatne pripísať jeho zemepisnému pôvodu
- a
- c) ktorého aspoň jedna etapa výroby prebieha vo vymedzenej zemepisnej oblasti.“
- 48 Z judikatúry však vyplýva, že hoci používanie individuálnej ochrannej známky osvedčujúcej zemepisný pôvod a kvality, ktoré možno pripísať tomuto pôvodu výrobkov od rôznych výrobcov, nezaručuje spotrebiteľom, že tieto výrobky alebo služby pochádzajú od jediného podniku, pod ktorého kontrolou sa vyrábajú alebo dodávajú a ktorému preto možno pripísať zodpovednosť za kvalitu týchto výrobkov alebo služieb, takéto používanie sa neuskutočňuje v súlade s funkciou spočívajúcou v označení pôvodu (pozri analogicky rozsudok z 8. júna 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 45).
- 49 O používanie v súlade so základnou funkciou individuálnej ochrannej známky nejde, pokiaľ jej umiestnenie na výrobkoch má plniť len funkciu označenia zemepisného pôvodu a kvalít, ktoré možno pripísať tomuto pôvodu daných výrobkov, ale nie funkciu spočívajúcu v zaručení okrem iného toho, že

výrobky pochádzajú od jediného podniku, pod ktorého kontrolou sa vyrábajú a ktorému možno pripísať zodpovednosť za ich kvalitu (pozri analogicky rozsudok z 8. júna 2017, *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 46).

- 50 V prejednávanej veci zo spisu predloženého Všeobecnému súdu vyplýva, že vedľajší účastník konania, ktorý je majiteľom spornej ochrannéj známky, je verejnoprávnym celkom. Uzavrel licenčnú zmluvu so združením *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl*. Podľa tejto zmluvy uvedené združenie ako držiteľ výhradnej licencie umožňuje svojim členom používať spornú ochrannú známku. Len členovia uvedeného združenia, ktorí uzavreli tzv. „zmluvu o kontrole“, majú právo používať spornú ochrannú známku. Podľa článku 2 stanov združenia *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl* je cieľom tohto združenia najmä „obrana záujmov jeho členov v súvislosti s vykonávaním ochrany označení pôvodu, ktorú zabezpečuje Európska komisia so zreteľom na štajerský olej z tekvicových semienok... a podpora jeho členov v rámci uvádzania na trh štajerského oleja z tekvicových semienok formou marketingovej činnosti a s tým spojeného styku s verejnosťou“.
- 51 Z toho vyplýva, ako to na pojednávaní vysvetlil vedľajší účastník konania, že toto združenie kontroluje spôsob, akým sa výrobky jeho členov vyrábajú. Združenie však nezasahuje do výroby výrobkov svojich členov a ani nie je za tieto výrobky zodpovedné (pozri analogicky rozsudok z 8. júna 2017, *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 48). Vedľajší účastník konania, ktorý uzavrel licenčnú zmluvu s uvedeným združením, tak tiež nezasahuje do výroby uvedených výrobkov a nie je za ne zodpovedný.
- 52 Je však dôležité, aby sa základná funkcia ochrannéj známky nezamenila s ostatnými funkciami uvedenými v bode 45 vyššie, ktoré ochranná známka môže prípadne plniť, napríklad s funkciou spočívajúcou v zaručení kvality dotknutého výrobku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. júna 2017, *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 44) alebo v označení jeho zemepisného pôvodu. Ako totiž na pojednávaní uviedla žalobkyňa a potvrdil EUIPO a ako bolo pripomenuté v bodoch 44, 48 a 49 vyššie, individuálna ochranná známka spĺňa funkciu označenia pôvodu, pokiaľ jej používanie spotrebiteľom zaručuje, že výrobky, ktoré označuje, pochádzajú od jediného podniku, pod ktorého kontrolou sa vyrábajú a ktorému možno pripísať zodpovednosť za ich kvalitu. V prejednávanej veci sa používanie spornej ochrannéj známky neuskutočňovalo v súlade s takouto funkciou označenia pôvodu.
- 53 Vedľajší účastník konania a znalec, ktorý ho na pojednávaní sprevádzal, na pojednávaní uviedol, že združenie *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl* vykonáva kontroly výroby oleja z tekvicových semienok s cieľom overiť, či bol dotknutý výrobok vyrobený podľa stanovených požiadaviek, a že dodržiavanie týchto požiadaviek kontroluje orgán akreditovaný štátom. Na pojednávaní vedľajší účastník konania zdôraznil skutočnosť, že na rozdiel od okolností veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 8. júna 2017, *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze* (C-689/15, EU:C:2017:434), združenie vykonávalo dôslednú kontrolu výrobného procesu so zreteľom na všetky fázy výroby, čo túto vec odlišuje od veci, ktorá bola predmetom uvedeného rozsudku, v ktorej toto združenie vykonávalo len kontrolu suroviny, a síce vlákna bavlny. Treba však zdôrazniť, že tieto skutočnosti nespochybňujú posúdenia uvedené v bodoch 51 a 52 vyššie, keďže umožňujú, aby sporná ochranná známka spĺňala funkciu týkajúcu sa kontroly kvality výrobkov počas výrobného procesu, nie však funkciu týkajúcu sa totožnosti výrobcu.
- 54 Okrem toho verejnoprávna alebo súkromnoprávna povaha osoby, ktorá je používateľom, nie je relevantná na účely zistenia, či sporná ochranná známka bola predmetom riadneho používania v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. decembra 2008, *Verein Radetzky-Orden*, C-442/07, EU:C:2008:696, body 17 a 24). Okrem toho riadne používanie môže vykonávať tak majiteľ ochrannéj známky, ako aj tretia osoba oprávnená túto ochrannú známku používať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. marca 2003, *Ansul*, C-40/01, EU:C:2003:145, bod 37). Ako však bolo pripomenuté v bode 44 vyššie, používanie spornej individuálnej ochrannéj známky musí

zaručovať, že všetky výrobky alebo služby, ktoré označuje, boli vyrobené alebo poskytnuté pod kontrolou jediného podniku, ktorému možno pripísať zodpovednosť za ich kvalitu, pričom v prejednávanej veci to tak nie je.

- 55 Z toho vyplýva, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 42 napadnutého rozhodnutia konštatoval po prvé, že článok 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 nevyžaduje, aby konečný zákazník mal možnosť odvodit' z používania dotknutého označenia totožnosť výrobcu výrobkov označených spornou ochrannou známkou, a po druhé, že stačí, aby majiteľ ochrannej známky vykonával kontrolu s cieľom ubezpečiť sa, že všetky výrobky označené touto ochrannou známkou boli vyrobené pod kontrolou jediného podniku.
- 56 V tejto súvislosti vyplýva jednak z vyobrazení fliaš oleja z tekvicových semienok a reklamných dokumentov, ktoré boli pripojené k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania pred zrušovacím oddelením EUIPO, ktoré sú uvedené v prílohách A.1 až A.66 tohto vyjadrenia, a jednak z vysvetlení poskytnutých na pojednávaní pred Všeobecným súdom, že sporná ochranná známka sama osebe neobsahuje žiadny odkaz na určitého výrobcu alebo majiteľa ochrannej známky a umožňuje určiť len zemepisný pôvod a vlastnosti dotknutého výrobku. Preto sa treba domnievať, že používanie spornej ochrannej známky neumožňuje odlíšiť výrobky určitého podniku označené uvedenou ochrannou známkou od výrobkov, na ktoré sa vzťahuje tá istá ochranná známka, ale boli vyrobené inými podnikmi.
- 57 Toto posúdenie nie je spochybnené skutočnosťou, že členovia združenia Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl sú povinní označiť fľaše oleja z tekvicových semienok nálepkami s kontrolnými číslami. V tejto súvislosti vedľajší účastník na pojednávaní podrobne vysvetlil systém kontrolných čísel, podľa ktorých spotrebiteľ môže na internetovej stránke tohto združenia zistiť podrobnosti týkajúce sa daného výrobku, ako napríklad jeho obchodný pôvod, dátum zberu semienok a veľkosť fľaše. So zreteľom na rozsudok z 22. septembra 2011, Interflora a Interflora British Unit (C-323/09, EU:C:2011:604), vedľajší účastník konania zastáva názor, že je pravdepodobné, že štandardne informovaný a primerane obozretný spotrebiteľ vie, že sporná ochranná známka je používaná len členmi združenia.
- 58 Okrem skutočnosti, že tieto údaje boli vyhlásené za neprípustné (pozri bod 23 vyššie), neumožňujú vyvrátiť tvrdenie, že používanie spornej ochrannej známky nezaručuje, že ňou označené výrobky pochádzajú od jediného podniku, pod ktorého kontrolou sa vyrábajú a ktorému možno pripísať zodpovednosť za ich kvalitu. Označenie predložené na pojednávaní, ktoré sa umiestňuje na hrdlo fliaš, dopĺňa názov výrobcu, ktorý je jasne uvedený na hlavnej časti fľaše.
- 59 So zreteľom na predchádzajúce úvahy žalobkyňa oprávnene tvrdí, že odvolací senát porušil článok 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009.
- 60 Vzhľadom na to, že jediný žalobný dôvod predložený žalobkyňou je dôvodný, je potrebné zrušiť napadnuté rozhodnutie.

O návrhoch na zmenu rozhodnutia, ktoré predložila žalobkyňa

- 61 Návrh žalobkyne, ktorým žiada, aby Všeobecný súd zmenil napadnuté rozhodnutie a vyhlásil práva zo spornej ochrannej známky za zrušené, je potrebné vnímať tak, že žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd prijal rozhodnutie, ktoré podľa nej mal prijať EUIPO, a síce rozhodnutie, ktorým sa konštatuje, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky na zrušenie práv zo spornej ochrannej známky. Žalobkyňa teda požaduje zmenu napadnutého rozhodnutia, ako je stanovené v článku 65 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 72 ods. 3 nariadenia 2017/1001).

- 62 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že právomoc na zmenu priznaná Všeobecnému súdu na základe článku 65 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 neznamena, že mu je priznaná právomoc vykonať posúdenie, ktoré ešte nevykonal sám odvolací senát. Ako bolo pripomenuté v bode 25 vyššie, výkon právomoci zmeniť rozhodnutie preto v zásade musí byť obmedzený na situácie, v ktorých Všeobecný súd po preskúmaní posúdenia vykonaného odvolacím senátom môže na základe preukázaných skutkových a právnych okolností stanoviť, aké rozhodnutie mal odvolací senát prijať (rozsudok z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT, C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72).
- 63 V prejednávanej veci treba konštatovať, že nie sú splnené podmienky na výkon právomoci Všeobecného súdu zmeniť rozhodnutie.
- 64 Je totiž potrebné uviesť, že žalobkyňa vo svojej žalobe uvádza dôvody, prečo zastáva názor, že prílohy A.1 až A.74, ktoré vedľajší účastník konania predložil v konaní pred EUIPO, neumožňujú preukázať riadne používanie spornej ochrannej známky. Vedľajší účastník konania zjavne žiada, aby Všeobecný súd na účely zamietnutia žaloby zohľadnil tak prílohy A.1 až A.66 predložené v konaní pred zrušovacím oddelením, ako aj prílohy A.67 až A.74, ktoré tento predložil pred odvolacím senátom na účely preukázania takéhoto používania spornej ochrannej známky.
- 65 Z bodu 15 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že odvolací senát sa na účely preukázania riadneho používania spornej ochrannej známky opieral len o prílohy predložené v konaní pred zrušovacím oddelením, konkrétne prílohy A.1 až A.66. Z bodu 16 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že odvolací senát nepovažoval za potrebné preskúmať dodatočné dokumenty, čiže prílohy A.67 až A.74, ktoré predložil vedľajší účastník konania.
- 66 Nie je však vylúčené, že dôkazy uvedené v prílohách A.67 až A.74, ak ich odvolací senát bude považovať za prípustné, môžu byť užitočné na preskúmanie existencie riadneho používania spornej ochrannej známky. Vzhľadom na to, že odvolací senát nepreskúmal všetky dôkazy predložené v správnom konaní, Všeobecnému súdu neprislúcha, aby ich posúdil po prvýkrát a v dôsledku toho vyhovel návrhu na zmenu napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT, C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72).
- 67 Vzhľadom na predchádzajúce dôvody treba návrh na zmenu rozhodnutia predložený žalobkyňou zamietnuť.

O trovách

- 68 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 69 Vo svojej žalobe žalobkyňa navrhla, aby bola vedľajšiemu účastníkovi uložená povinnosť nahradiť trovy konania. Na pojednávaní žalobkyňa navrhla, aby Všeobecný súd uložil povinnosť nahradiť trovy konania EUIPO namiesto vedľajšieho účastníka konania. EUIPO tento návrh spochybnil.
- 70 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry skutočnosť, že účastník konania, ktorý mal vo veci úspech, predložil návrh uložiť EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania až na pojednávaní, nebráni tomu, aby sa jeho návrhu vyhovel [pozri rozsudky z 12. septembra 2007, Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano/ÚHVT – Biraghi (GRANA BIRAGHI), T-291/03, EU:T:2007:255, bod 92 a citovanú judikatúru, a zo 7. mája 2015, Cosmowell/ÚHVT – Haw Par (GELENKGOLD), T-599/13, EU:T:2015:262, bod 86 a citovanú judikatúru].
- 71 Keďže EUIPO nemal úspech v podstatnej časti svojich návrhov, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom, ktorý žalobkyňa predniesla na pojednávaní. Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

- 72 Okrem toho žalobkyňa vo svojich návrhoch predložených na pojednávaní navrhla, aby bola EUIPO uložená povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré jej vznikli počas konania pred EUIPO.
- 73 V tejto súvislosti prináleží odvolaciemu senátu, aby so zreteľom na tento rozsudok rozhodol o trovách tohto konania [pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. decembra 2012, Consorzio vino Chianti Classico/ÚHVT – FFR (F.F.R.), T-143/11, neuvverejnený, EU:T:2012:645, bod 74 a citovanú judikatúru].

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 7. decembra 2016 (vec R 1768/2015-4) sa zrušuje.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.**
- 3. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli pani Gabriele Schmidovej.**
- 4. Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark znáša svoje vlastné trovy konania.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 7. júna 2018.

Podpisy